

som vi stille os til Landbrugsstolerne, stille vi os ogsaa til Folkehøjskolerne; vi have fordømt Kultusministeren for hans vilkaarlige Uddeling, men nu skulle vi sige: Vi have ikke ment et Ord dermed, det var bare Mundsvær som saa meget Andet, vi løbe fra. Jeg forstaa ikke, at Thinget kan gjøre det, og jeg er overbevist om, at Højskoleforstanderne aldeles ikke ville forstaa det. Jeg vil bede Thinget om at stemme for Mindretallets Forslag, for at Skolerne kunne faae Sikkerhed for, at Vilkaarligheden hindres saa meget som mulig. Ministeriet har Myndighed nok til at lade være at give til Skolerne, og det har en særlig Sum til at komme dem til Hjælp. Kultusministeren har 15,000 Kr., man har ment, at det maatte være nok, men nu sige De: Vi ville give Mere, nu ville vi give en Bøde, fordi vi have faret med Snat. Jeg synes, at det er bedst, at der tales rent ud her i Thinget, at vi, med det Samme vi sige: Vi ville gaa ind paa en vilkaarlig Uddeling til Højskolerne, ogsaa aabent erkjende, at vi gjøre, hvad vi pleie at gjøre, at vi sige: Hvad vi før gjorde, var der ingen Mening i, det var blot lidt Partirummel, som man skulde bruge som et Nummer ved Siden af de andre. Men saaledes har jeg ikke brugt det, jeg har troet, at naar Folkethinget sagde det, saa var det fuld Alvor, ellers havde jeg ikke deltaget deri, thi jeg holder ikke af at deltage i Rummel. Naar det ærede Medlem for Beile (Falkenstjerne) sagde: Lad os endelig ikke være ved de Skoler ved Finantsloven, lad os hyste, hvilken stor Ulykke der er gjort med Hensyn til Realskolerne, saa forstaaer jeg det ikke. Thi det er en vældig Anke, han rejser mod Finantsudvalget, at man der handler og skaffer, det maa Finantsudvalgets Ordfører forsvare. Jeg haaber at skulle komme bedre tilrette med den ærede Ordfører i Finantsudvalget end ved en anden Leilighed. Det er min Mening, at vi have gjort Realskolerne stor Gavn ved at optage dem paa Finantsloven. Der kan naturligtvis være stet en Bommert, det vil jeg gjerne indrømme, skjøndt jeg ikke er inde i det saaledes, at jeg kan bedømme det, og jeg taler ikke her i Thinget uden at vide Bækked med, hvad jeg taler om, selv om jeg ikke lægger Dokumenterne frem paa Bordet. Men Finantsudvalget maa i alt Fald have ment, at det var rigtigt at optage Realskolerne paa Finantsloven, og det stemte vi for. Nu skulle vi løbe dertil som fra saa meget Andet. Men er det rigtigt, at vi have taget Realskolerne paa Finantsloven — og det mener jeg, at det er — saa er det ogsaa rigtigt at tage disse Skoler her

paa Finantsloven, og jeg kan sige til de Herrer Venstremænd — Høiremændene ere i Overensstemmelse med sig selv ved ikke at gjøre det, men — ville Venstremændene gaa hen og stemme her i Thinget for, at disse Skoler skulle gaaes anderledes end tidligere ind under Regjeringens Vilkaarlighed med Hensyn til Uddelingen, saa faae de baade med Højskoleforstanderne og med Venstrebekræfterne i Provindserne at gjøre, saa vil man tage de gamle Viser frem og de nuværende. Men saa ville de Herrer vel sige: Hvad vi forsvarede dengang, betyder Intet. Lad os dog ikke saaledes løbe fra vore Anstuelser og Meninger, navnlig ikke paa saa stor en Sag som Højskolerne. Det er engang sagt fra Venstre, at det er den største Sag, og det er i alt Fald en meget stor Sag for Folket. Jeg vil ogsaa indrømme, at Landbohøjskolen og dens Udvidelse er til stor Gavn for Landbruget og Landbrugsundervisningen, men det er dog med beklemt Hjerte, jeg gaar til at stemme for den — maaste stemmer jeg ikke —, hvis man lægger en saadan vilkaarlig Myndighed i Ministeriets Hænder, som det før er paavist. (Afbrydelse.) Det kan man se af Tidenden; man kunde tage Rigsdagstidenden og læse op, hvad der er sagt til de forskellige Tider (Holstein-Ledreborg: Hvem lavede en Tilsynsmand?) Det kommer det ikke an paa (Holstein-Ledreborg: Det var Dem!) Nei, jeg vil sige det ærede Medlem, at dengang vi forhandlede derom, fraraadede jeg at gaa den Vej, som Minister Fischer dengang vilde gaa. Det gjorde jeg, og det ærede Medlem, der nu afbrød mig, sagde, at jeg havde egentlig Ret, men nu kunde vi ikke faae de Andre med dertil. Det staar at læse i Rigsdagstidenden, der vil vise det. Det ærede Medlem vil vist ikke sige til mig, at jeg taler om Noget, jeg ikke veed Bækked om, thi saa skal jeg læse det op af Rigsdagstidenden. Forleden Dag havde jeg ogsaa Dokumenter, som jeg kunde have læst op og derved vist, at det ærede Medlem talte om Sager, han ikke forstod sig paa. Jeg har Dokumenterne i Bommen endnu, men det kan komme en anden Gang.

Formanden (Høgsbro): Jeg vil bede det ærede Medlem om at holde sig til Sagen og ikke komme ind paa andre Ting.

Tung: Jeg maatte dog svare det ærede Medlem.

Formanden (Høgsbro): Man skal ikke svare paa Afbrydelse, mindst naar de ikke høre til Sagen.